

cesaris qui in illo mense natus ē vl̄ aliquā
victoriā obtinuit. dicit̄ ē iuli⁹ Sextil⁹ vo di
ct⁹ ē q̄i sext⁹ a p̄ncipio āni. i. a martio. s3 po
stea ad honozē Augusti q̄i illo mēse nat⁹ ē
vl̄ i eo aliquā victoriā obtinuit. dicit̄ ē au
gust⁹. Moia vo sequentiū mēsiū p̄posita sūt
a nūero vic3 q̄ distabāt a p̄ncipio āni. i. a
martio. 7 ab h̄ noie imber. vt septēber a se
ptem 7 imber. october ab octo 7 imber. q̄i
octau⁹ ab imbre. i. a martio. in q̄ imbres 7
pluuie abundant. 7 sic de alijs.

Quiparū. ri. n. g. ē gen⁹ herbe a grecis dcm̄
q̄ habeat virtutē feruentē. Et vt dicūt qui
dam. spēs quipari d3 cinciber. Et videtur
componi ab equo 7 pyr. qd̄ ē ignis. qz dicit̄
tur equari igni p̄p̄ calorē.

Quiris lingua sabinozū d3 hasta. In hec q̄
rina. nē. i. hasta. Et h̄ q̄rin⁹. ni. dicit̄ est ro
mulus. qui semp̄ hastatus iccedebat. vl̄ qz
hasta ei⁹ post mortē in auētino monte fixa
d3 floruisse. In h̄ q̄ris. ritis. dicit̄ ē q̄libet
ciuis roman⁹. qz romani a romulo. Alro
mani dicti sūt quirites. quasi hastati 7 for
tes. vñ 7 q̄nqz quirites dicunt̄ milites qui
hastam secum deferunt. Et pdu. quiri⁹ pe.
gri. quiritis. 7 circūflectit vltimā quiris in
ntō. sicut olim in integro fiebat. qz declina
batur. hic quiritis. hui⁹ quiriti. Et desinit
ntūs in is pdu. quiris.

Quis vel q̄. Quis habet sedecim cōpositio
nes. 7 syllabicas adiectiōes. Cōpositiōes
em̄ sunt septē. s. si quis. neqz. aliqz. nūqz.
ecqz. vnusquisqz. 7 q̄s qz. Quis at h3 q̄nqz
adiectiōes. s. q̄snā. quispiā. quisputas. q̄s
q̄. 7 quisqz. Sed qui recipit quattuor ad
iectiōes. s. quidam. quiuis. quilibet 7 q̄
cunqz.

Quispiā deriuat a quis. 7 est figure simpli
cis 7 importat purā infinitatez. sicut aliqz
diuersaz. qz piare ē facē puz. vñ q̄spiā hō
currit. i. pure vn⁹. 7 sic quādā discretionē
facit circa infinitatē. Recipit aut̄ h̄ femini
num piāz in accusatiuo casu. quia feminā
de facili imutat. 7 cū h̄ nomē piāz videat̄
pati 7 extra suā naturā poni. recte sumit̄ p̄
accusatiuū q̄ rem denotat patientē. p̄p̄.
dicit. Quidpiā. aliqd̄ modicū.

Quisputas speciei deriuatiue a q̄s. Et ē ibi
putas syllabica adiectio. 7 est accentus p̄n
cipalis sup̄ q̄s. Vñ Luc. j. Quisputas pu
er iste erit. Et Matth. xvij. Quisputas
maior ē in regno celoz. Et debet acui q̄s 7
sequētes duę syllabę debēt grauari. qz su
per syllabica adiectiōe nō ē ponēd⁹ p̄nci
palis accentus. Et nō q̄ q̄s ideo recipit h̄

verbū putas in scda p̄sona. qz oīs interro
gatio mouet. 7 p̄cipue illū ad quē fmo di
rigit. 7 sic talis adiectio cā cuiusdā excita
tionis inuēta fuit. Qis aut̄ excitatio fit ad
substantiā 7 nō ad accidēs 7 ideo cū alijs i
finitis nō iungit̄.

Quisquilię. arū. sunt stipule imixte surculis
ac folijs aridis. s. qdā paleę minutissime q̄s
vocant stipulas. Dicunt̄ etiā quisquilię q̄
si qd̄ cadit. i. qd̄ sup̄fluitatis ex arbo
re vl̄ aliq̄ materia cadit. vt purgamēta fru
menti 7 terrarū. 7 modici surculi. stercoza
7 silia. 7 sic fm̄ lbugla qd̄ neutro. et cado
cōponit̄. In quisquiliōsus. sa. sum. i. ple
nus quisquilijs. Vel dicunt̄ quisquilię a
quis 7 curo. ras. q̄i cui cure sunt ille. vl̄ q̄s
curat d̄ ill⁹ p̄p̄ sui vtilitatē. 7 cor. i. añ. l.

Quotēnis. p. t. 7 h̄ ne. 7 quotēn⁹. na. nū. i.
q̄t annoz. 7 h3 q̄rere de nūero annoz. Ad
qd̄ debēt rñderi h̄mōi noia. decēnis. trien
nis 7c. vl̄ iste gtūs annozū. cū noie nūera
li. vt q̄tennis es tu. Biennis. triēnis. bim⁹
trim⁹. Triū vel quattuor annoz.

Quot. o. g. ideclī. 7 tm̄ plis nūeri ē. 7 infro
gatiuū. infinitū. relatiuū. In quot⁹. ta. tū.
numerales. 7 ordinale. vt quot⁹ es i banco
p̄m⁹. secūd⁹. Quot⁹ es in ordine. quartus.
quint⁹. i. acholyr. subdiacon⁹.

R ante A

R Sine aspiratiōe ponit̄ in latinis
dictionib⁹. In grecis vo si in p̄n
cipio dictionis fuerit. debet aspi
rari. vt rhetor. rhod⁹. 7c. Si vo
in media dictione. debet tunc geminari. et
post geminationem aspirari. vt p̄pyrrh⁹
mirrha. 7 huiusmodi. Ita enim p̄ristia
no lingue gręce ac latine doctissimo placz.
Raab. meretrix fuit in hiericho quē absco
dit speculatores de filijs isrl̄. 7 iterptat̄ la
tudo vel fames. vel imper⁹. 7 acui i fine
Rabbi. acui i fine. 7 inēptat̄ m̄gr. siue do
cens me. aut m̄gr meus.

Rabboni. idē. 7 acui i fine.
Rabies. biei. f. g. i. furoz. infania. decursus
cū impetu. In rabiecula. lc. dimi. i. puara
bies. Et rabiosus. sa. sū. In hec rabiositas
tatis. Itē a rabies. d3 rabul⁹. la. lū. Et ra
bidus. da. dum. pe. cor. i. rabie plenus ra
biei dar⁹. furore plen⁹. irat⁹. insan⁹. In ra
dibulus. la. lū. dimi.

Rabfates. scribit̄ p. b. in interptatiōib⁹. 7
cor. pe. p̄p̄riū nomē viri est.

Racemifer ra. rū. i. racemos ferēs. 7 cor. mi
Racem⁹. mi. ē botriōis ps. s. ramuscul⁹. cuz

vult vel vua. Et botrio grecū ē.
Racha. i. inanis et van^o. quē vulgata iniu-
 ria absq^{ue} sensu. vel absq^{ue} cerebro dicē pos-
 sumus. et est hebreū. et acui^{us} in fine. Al^{ter} qd^{am}
 meli^{us} ē. Racha est interiectio affectū indig-
 nantis ostēdēs. sic cū dolem^{us} dicim^{us} heu et
 cū letamur vah. et sicut cū indignamur dici-
Rachel. interpretat^{ur} ouis. q^{uia} p^{ro} ea (m^{ul}) racha.
 Jacob p^{ro}uit oues Laban socii sui. Itē
 interpretat^{ur} visum p^{ri}ncipiū. vel mūda. v^{el} vi-
 dens deū. Et pōt^{est} eē indecli. vel pōt^{est} declia-
 ri hec Rachel. lis. Et pōt^{est}. pe. gti. et signifi-
Radius. sa. sū. i. plen^{us} (cat vitā p^{ro}teplatiūā
Radicula. le. dimi. i. pua radix. (radicib^{us}
Radius. dij. m. g. instrumentū ē texēdi scz
 pecten vel nauicula. vel lignū qd^{am} distiguit
 stamina. et d^{icitur} a rado. dis. eo q^{uia} radēdo fiat
 Itē radius d^{icitur} quoddā gen^{us} oliuarū ob lō-
 gitudinē. q^{uia} longe sunt ad silitudinē radio-
 rum. Radius etiam d^{icitur} virga q^{ue} geometri fi-
 guras faciunt in supposito puluere. Item
 radius d^{icitur} splendor stellarū et solis. et d^{icitur} sic
 p^{ro}pter longitudinē. quia longe emittitur et
 dirigif. Itē radius d^{icitur} illud rectū et subtile
 lignū qd^{am} a modiolō rote vsq^{ue} ad cantū di-
 rigif et in vtroq^{ue} insigif. An grecism^{us}. Di-
 cas textoris radiū. radiū quoq^{ue} solis. Et
 q^{uia} rote radius tibi sit. nō inuenio pl^{ur}. For-
 te nō fuit memor virgule geometri. An di-
 cam^{us} sic. Sitq^{ue} rote radi^{us}. radi^{us} sit pulue-
 re tractus.
Radix. cis. f. g. d^{icitur} a radi^{us}. q^{uia} q^{ui} busdā ra-
 dijs fixa frē in pfundū demergif. Vel d^{icitur}
 a rado. dis. q^{uia} si eradat nō repullulat. In
 radicē aduer. i. fundit^{ur} vsq^{ue} ad radicē. et
 pdu. radix pe. gti.
Raphan^{us}. ni. greci. nos radicez vocam^{us} eo
 q^{uia} tor^{tor} deorsuz mittif. cū reliq^{ue} olera magis
 in sūma psilant. Cui^{us} semine macerato q^{ui}
 q^{ui} suas man^{us} infecerit. serpētes ipune tra-
 ctabit. Ex ipsi^{us} radice etiā ebur albescit.
Raguel. elis. ppū nomē viri. De q^{ui} i Auro-
 ra d^{icitur}. Clausit opes habuit q^{ue} Raguel erat.
Ralla. le. f. g. vestis que vulgo dicif rasilis
 et dicif a rado. dis. Et hoc rallum. li. id
 est. rasorium.
Rama ciuitas ē iuxta gabaa. sic habet Ju-
 dici. xix. Et distat duodecim miliaribus a
 bethleē. sic dic^{itur} glo. super illud Math. ij.
 Vox in rama audita est. et. Et interpretat^{ur}
 excelsa. vel exaltata. seu tonitruū aut exal-
 tatio. Et est indeclinabile et acui^{us} i fine. Al^{ter}
 fm^{us} p^{ro}p^{ri}ū. Rama est viculus secus bethle-
 em. in quo sepultus fuit Samuel. sed nūc
 translat^{us} est in thraciam et potest declinari

hec rama. me. et tūc non accentuat^{ur} in fine.
Ramesses indecli. acui^{us} in fine. quedā ciui-
 tas. de qua d^{icitur} Exo. j. Edificaueruntq^{ue} vz
 bes tabernaculorū pharaoni. phiton et ra-
 messes. Itē Gen. xlvj. In optio solo ter-
 re ramesses. De hac d^{icitur} in Aurora. Ramel-
 ses ex se nomē mysteria pfert.
Ramix. cis. i. mētula v^{el} virga virilis. An
 Juuenalis. Jacet erigu^{us} cū ramice neru^{us}
 In ramicosus. sa. sum. q^{uia} magnā habz mē-
 tulam. scz herniosus.
Ramus. mi. d^{icitur} a radix. q^{ui}si a radice means.
 In ramusculus. li. dimi. Ramus p^{ro}p^{ri}e
 est qd^{am} a radice vel trunco manat. sicut a ra-
 musculo cetera. Et ramosus. sa. lūz. i. dila-
 tatus et ramis diffusus. Item a ramus. d^{icitur}
 h^{oc} et hec ramalis. et hoc le. Et h^{oc} ramalis. lis
 .i. ram^{us}. Et pdu. ra. An qdā. p^{ro}p^{ri}ū
 ē folium vitis ramusculi hui^{us}. Itē p^{ro}p^{ri}e
 si^{us}. Et ramale ver^{um} purgadi sub ere coctū.
Ran indecli. i. ira vel loc^{us} ire. An etiā eue-
 nit q^{uia} effici^{us} hō rabiosus.
Rana. ne. f. g. d^{icitur} a ran. qd^{am} ē ira. q^{ui}si iracūda.
 Cū em^{um} iupiter omnib^{us} aialib^{us} dedisset re-
 gez. ranis dedit quoddā lignū breuissimū
 p^{ro}rege. qd^{am} cū nūq^{ue} se moueret. rane id spre-
 uerūt. q^{uia}re Jupi^{ter} irat^{us} dedit eis ibim. q^{ui} ra-
 nas velsit. et iō p^{ro}rege amisso. rane con-
 grunt et irascunt. Ita dicit Ibugl. Irido-
 rus aut dicit etymo. xij. Rane a garrulita-
 te vocat^{ur}. eo q^{uia} circa genitales strepūt pa-
 ludes. et sonos vocis iportunis clamorib^{us}
 reddunt. Itē dic^{itur} magister in historijs sup
 Exo. Tria genera sunt ranaz. Anū fluui-
 ale et vocale. Aliud minimū. quod calamū-
 tum dicif. qd^{am} si projiciat in os canis. ob-
 mutescit Tertium magnum venenosum.
 qd^{am} et rubeta d^{icitur}.
Ranetū. ti. loc^{us} vbi rane abundant.
Rancid^{us}. da. dū. i. iracund^{us} vel fetid^{us} ama-
 rus ex vetustate. et insipid^{us}. et d^{icitur} a rancor.
 In rancidul^{us}. li. dimi. i. aliquātulū iracun-
 dus. vel rancidus. An p^{ro}p^{ri}e in prima
 satyra. Rancidulū qdā balba. d^{icitur} nare lo-
 cutus. pōt^{est} etiam rancidum dici ex vitio.
 eo q^{uia} rancos faciat. Et cor. pe. rancidus.
Rancor. coris. dicif ira. indignatio. do-
 loz. amaritudo mentis. vel fetor. et p^{ro}p^{ri}e
 carnis ex vetustate proueniens. Inde ran-
 corosus. sa. sum. i. rancore plen^{us}. Et hic et
 hec rancors. dis. id est. irascens vel irat^{us}.
 Inde rancorditer aduerbiuz. id est. irasci-
 biliter. Et hec rancordia. die. i. ira. Inde
 rancordiosus. sa. sum. iracūdia vel ira ple-
 nus.

Ranella. le. dimi. i. pua rana.
 Ranūculus. li. dimi. i. pua rana. 7 nō suat
 gen^o sui pmitiui. qz rana ē ge. fē. ranūcul^o
 vo mas. ge. vt dicit p^oristian^o.
 Rapa. pe. f. g. d. a rapio. pis. eo q rapiat. i.
 cōprehēdat plus terre radice q nap^o. In
 hecrapula. le. dimi. qd 7 h rapulū. li. iuuē
 nitur. Et h rapariū. rj. locus vbi crescunt
 rape. qd 7 h rapulariū d. Et h rapulatu
 ti. d. cibus de rapis. 7 pō. pma.
 Raphael interptat^r curatio v^l medicina dī
 Abicūqz em curadi vel medendi opus ne
 cessariū est h angelus a deo mittit.
 Rapax. cis. i. auid^o. spoliator cupid^o v^l ali
 ena violenter rapiens.
 Rapidus. da. dū. i. velox vel rapax cū im
 petu currens.
 Rapacitas. tat. i. cupiditas. expoliatio.
 Rapina est violēta receptio rez. vt i. l. i. l.
 vi. bo. rap. Et d. a rapio. pis. Et ē rapina
 pde. raptatio ex pondere. In rapinula. le.
 dimi. i. pua rapina. Et rapinosus. sa. sum
 .i. rapina plen^o. Lōmittit aut pprie crimē
 rapine cū p violētiā vi 7 apteres alias
 qz rapit vndecūqz. excepto loco sacro. v^l
 re ecclīastica. qz tūc cōmitteret sacrilegiū.
 Raptor. toris. mas. g. d. duob^o modis. Est
 em raptor rerū qui bona aliena vi rapit et
 apte. ff. ne qz eū q in ius. l. s. eximēdi. Et ē
 raptor hoīm. 7 maxime mulierū. Et d. ra
 ptoz a rapiendo. i. corrupendo. qsi corru
 ptoz. Et pōt raptor excōicari. nō solum a
 suo epō sed etiā ab ipso in cui^o epatu rapī
 nam facit. Itē denegat ei penitētia. nisi re
 stituat ablata vel plenā securitatē faciat d
 restituendo. si tñ habeat vñ reddē possit.
 Raptus. tus. tui. d. act^o v^l passio rapiendi
 7 d. a rapio. pis. Vel rapt^o pprie ē illicit^o
 p^ocubit^o 7 d. a rapiēdo. i. corrupendo.
 Et h raptū. ti. inuenit p codez fm l^o hugl.
 Itē pprie rapina ē rerū 7 rapt^o mulierum
 Lōmittit aut crimē rapt^o duplici^o. videlz
 cū ipsa puella violentē rapit vt i^opetuū te
 neat. Itē cū nō ipa violentē rapit. s. v^l sus
 ei^o ea phibēte violēt v^lsurpat. Itē tūc de
 mū cōmittit rapt^o. cū ipse raptor nō despō
 sauerat pmo ipsaz puellā. Large nō soluz
 cōmittit in xginē s. etiā i viduā 7 scimōni
 alē. Aliqñ accipit p qlibz illicito p^ocubitu
 v^l coitu. Et nō q fornicatio l. videat esse
 gen^o cuiuslibet illiciti coit^o q sit extra vro
 rem tñ spālī itelligit i v^lu viduaz 7 mere
 tricū 7 p^ocubinaz. Stuprū aut pprie ē vgi
 nū illicita defloratio. Adulteriū vo ē alie
 ni thori violatio. An adulteriū d. qsi ad

alteri^o thori accessio. Incest^o ē p sanguine
 arū vel affiniū abusus. vñ icesuosi dicun
 tur q p sanguineis vel affini^o suis abutūt^r
 Rapt^o cōmittit cū puella violentē a domo
 p^oris rapit seu educit vt corrupta in vro
 rem habeat. siue puelle solūmodo siue pa
 rentibus tñ. siue vtrūqz vis illata fuerit.
 Rarus. ra. rū. i. nō spissus. 7 compas. In d
 rarerari^o. siue. aduer. 7 hec raritas. tat.
 Rasilis. lis. p. t. 7 h le. i. res rasa vel pilosa
 vt radi possit. vel apta ad radendū. 7 d. a
 rado. dis. Et h rasoriū. rj. In h rasoriolū.
 li. 7 cor. pe. rasilis.
 Rastrū. stri. n. g. 7 plari^o hī rastri. stroz. i.
 strumētū rusticorū. i. fossoriū duplex vt di
 cunt. 7 d. sic a raritate dentiū. vel a rado.
 dis. qz radit trā. Rastz etiā d. aliud istru
 mentū rusticorū dentatū q paleā remouēt
 a granis. In h rastellū. li. dimi.
 Ratio. onis. d. a rat^o. ta. tū. i. firm^o. eo q fir
 ma sit. Et est ratio mentis motus in his q
 dicunt discernere vel pnectere valēs. Al
 ratio ē qdā mor^o ai v^lū mēt^o acuēs veraqz
 a falsis distinguēs. S. ratiocinatio ē rati
 onabilis sibilis qz disputatio 7 a certis ad
 incertorū indagatiōem nitens cogitatio
 Itē ratio. i. diffinitio. Et cor. pma rō. An
 quidam. Sic volo. sic iubeo. sit pro ratiōe
 voluntas.
 Ratio fm Azo. l. de eden. est scriptura cau
 sa negociationis mutue edita de dat^o 7 ac
 ceptis. sec^o si ibi p^orine^o de pignere tñ. vel
 de mandato tñ. v^l de pstituta pecunia tñ
 Ali^o sumit ratio dū d. rōne esse reddendā
 de oibus. ar. de rescp. si qñ in d. rōnabilez
 cām. quia testis nō valet nisi rōne sui dicti
 reddat si querat ab eo. ij. q. j. in p^omis. tūc
 em ratio sumit p causa. Siliter ibi qd ra
 tione caret extirpare necesse est. vt. l. viij.
 dis. cor. epi. Etiam platus debet eē parat^o
 rōne reddere oī pscēti. s. ecce. in fi. xxxvj
 dis. 7 in. l. si qz. s. sed interduz. ff. de reli. et
 sump. fu.
 Ratiocinia sunt rationū redditiōes ad qz
 aliqz obligat ex administratiōe reipubli
 ce vel puate quaz gessit. An publica. sicut
 illa qb^o obligant officiales curie ex admi
 nistratiōe aliqua ad rē publicā p^oinentē.
 vt in. l. official. l. d. epi. 7 cle. p^oriuaa at
 sunt illa qb^o obligant aliq ex administrati
 one rez p^oinentiū ad puatos. vt tutores. cu
 ratores. vel pcuratores rē. An obligatus
 ad ratiocinia. ē ad ratiōne reddendā alicui
 ascriptus.
 Rōnal. lis. cō. t. 7 h le. 7 h 7 hec rationalis

et h. le. dicunt a rō. Et licet qdā ista noīa in-
different accipiāt. dñt tñ. qz rōnale d: qd
vñt rōne. vt hō. Sz rōnabile ē qd ratione
agīf vel ducīf. 7 rōnabilīf viuit. An mlti
imo oēs hoīes sunt rōnales. i. aptitudinez
hñt ratiocniādi. Sz nō oēs sunt rōnabiles
quia nō oēs ducunt ratione. Et hoc ratio
nale lis. n. g. dicebat pannus in pectore sa
cerdotis quadratus in quo lapides p̄ciosi
erant inserti.

Ratis. tis. f. g. dicebat p̄mum 7 antiquissi
mum nauigij genus. erudib⁹ tignis asseri-
busqz cōtextū. ad cui⁹ silitudinē facte sunt
naues q̄ ratarie dicunt. Nūc vō ratis q̄li-
bet nauis abusiue d: Nā ratis p̄prie dici-
tur cōnexio nauis vel strues lignoz 7 tra-
bium vel incastratura nauis. Vel ratī ē il-
laps nauis. f. q̄ est inter carinā 7 prozaz vñ
puppim. dicta qz radit aquā vel qz sit rata
7 firma. Et p̄ synodoche q̄libet nauis dici-
tur ratis. qz radit aquā. vel qz rata sit 7 fir-
ma 7 firmiter currat. In hec raticla lē. di.
i. pua ratī. Et cor. ra. An qdā. Diclar⁹ eē
ratem. vñtrē dicē esse carinā. Itē ali⁹. Ex ra-
ta sit. ratī ē. qz p̄caua dicta carina.

Ratiuncula. lē. dimi. i. pua ratio.

Ratus. ta. tū. p̄cipiū ē de reoz. rerl. rat⁹ sū
rerl. i. extimare. putare. In ratus sū. i. pu-
taui. Et rat⁹. ta. tū. nomē. 7 tunc tñ valet
q̄tū firm⁹. In dor⁹ aut dicit. ratū d: qd ra-
tionabile 7 rectū est. vñ 7 q̄ pollice⁹ dicit.
Ratū eē p̄fiteoz. h. ē. firmū atqz p̄petuum
Et p̄ap. dicit. Ratū. firmū. stabile. imu-
tabile. acceptū. Itē ratus. i. arbitrar⁹. Et
cor. p̄mā. Itē inuenit rata in alia significa-
tione. vt Itē soluat vel recipiat p̄ rata. id
est. p̄p̄te sibi p̄tingente.

Raucidus. da. dū. i. raucus. In raucidul⁹
la. lū. i. aliquātulū rauc⁹ q̄ 7 raucul⁹ d:

Raucus. ca. cū. d: a rauni qd ē raucitas. Et
compaf rauc⁹. cior. sim⁹. In raucē. cius. si
me. aduer. Et hec raucitas. tatis. Et hec
raucedo. dinis. i. vocl āputatio. siue impu-
Rauia. uie. i. vox rauca. In hec ra- (ritas.
uilla lē. i. cauidic⁹ qz clamādo effici⁹ rauc⁹
Rauiat⁹. ta. tū. i. rauc⁹. 7 d: a rauio. as. In
hec rauitatio. onis. i. raucitas.

Rauni. nomē indeclinabile. i. raucitas.

Rauus. ua. uū. i. rapax vel fului coloris. et
d: a rapio. pis. And inuenit. Lupa raua.
Et in vtraz significatiōe puenient d: lu-
pa raua. Nā rapax ē. 7 fului coloris. In d:
rauulus. la. lū. 7 rauiscell⁹. la. lū. ambo di.
Et raua. ue. talis color. vel rapacitas. Et
p̄ap. diē. Raua. niger color mixt⁹ fuluo.

R ante E

Reatus. tus. tui. d: a reus. q̄si rei actus. Et
accipit reatus in scriptura multipliciter. f.
p̄ culpa. p̄ pena. p̄ obligatiōe p̄ne tpalis
7 eterne. Si em mortale ē obligat nos p̄-
ne eterne. Si ventiale. obligat nos p̄ne tē-
porali. vt dicit m̄g in. ij. sniarū. Tñ scias
qz reatus d: fm qd q̄s est re⁹ p̄ne. et ideo
p̄prie reatus nihil aliud ē qz obligatio ad
penā. Et qz obligatio quodāmodo est me-
dia inf culpā 7 penā. ex eo qz p̄pter culpaz
aliq̄s obligat ad penam. ideo nomē medij
trāsumit ad extrema. vt interdū ip̄a culpa
vel pena. reatus dicat.

Rebecca. interpretat patiētia. vñ q̄ multū ac-
Rebellis. lis. p. t. 7 h. le. i. iobediēs (cepit.
resistēs. p̄trari⁹. In hec rebellio. onis. 7 h
rebelliū. lū. in eodē sensu. i. repulsio. vel re-
sistimētū. 7 post pacē factā ad bellū reuer-
sio. belli iteratio.

Recaluafter. stra. strū. i. retro aliquātuluz
caluus. Et p̄ eodē iuenit recalul⁹. ua. uū
Recēs. entl. ois ge. i. nou⁹. 7 d: a reci qd est
iterū vel retro. q̄si renouat⁹ vel iterū nou⁹
Sz recēs nascit. nouū fit. In recentulus
la. lū. aliquātulū recens. Et cōponit p̄-
cens. q̄recens. i. valde recēs.

Recensit⁹. pe. p̄d. d: renouat⁹. recēs fact⁹.
Sz recensit⁹. pe. cor. ē idē qd nūerat⁹. reci-
tatus. rememoratus. An Uasa recensita
sz poma recensita dicas.

Receptaculū. li. n. g. loc⁹ vbi sit alicuius rei
Receptatores dicunt q̄ aliq̄s re- (receptio.
ceptant. 7 vt frequēti⁹ sonat in malū. Sūt
em illi. q̄ fures. raptōres. 7 ceteros male-
factores recipiūt. vt. L. de his q̄ latro. l. j.
et. ff. de recepta. le. j. Sine quibus latere
non possunt. vt in. capitulo sicut ait. de he-
re. vbi hereticoz receptatores anathema-
tizant. Sz receptores fm Innoē. dicunt
aduocati. in. c. ex pte. de postu.

Reci. i. itez. vel retro grecū est.

Recidiuus. ua. uū. 7 rediuiuus. ua. uū. i. re-
nouat⁹. post casuz repar⁹. qd nō pōt eē ni-
si casus p̄cesserit vñ mors. An recidiua ar-
borū sūt q̄ alijs sectis repullulāt. Et eadē
dicunt rediuiua. qz redeūt ad id qd fuerit.
quasi denuo viua.

Reciduius. dua. duū. i. retro vel itez cadēs
Recinū. ni. vñ h. reciniū. nij. matronale ope-
rimentū. quedā. f. vestis vñ palliū. 7 d: sic
q̄si reticiniū. qz dimidia ps ei⁹ retro abijcit
Idē 7 a grecis d: stola.

Reciproc⁹. ca. cū. i. itez p̄uersus repetitiu⁹

Monach. Et h̄ ē verū q̄ ad rem. nō q̄ ad regulā latiorē. vt in ti. de sta. monach.

Regul. li. m. g. i. puus rex. etate vel regno vel dignitate. Et cōponit̄ surregul. li. id ē. pu. regul. Itē regul. d̄: q̄dā pua auis. sic dicta a puitate sui. Itē regul. d̄: q̄dam serpēs. f. basilisc. rex serpētū. Idē et sibil. d̄: q̄: sibilō occidit aūq̄ mordeat et exurat. **Un Regul.** ē serpēs auis et rex puul. ois.

Relatio. onis. f. g. ē rei p̄us cognite iterata cognitio. **Vel relatio.** ē aī late rei scōa rep̄. **Relatio fm spe.** L. e. ti. ē iudiciū du- (sentatō bitat̄) iure ad p̄ncipē missa p̄sultatio.

Relatiu. ua. uū. qd̄ ad aliqd̄ refer. **Alpo** tius qd̄ itez fert aliqd̄ ad memoriā. q̄ itez portatiuū. Cū em̄ dico Sortes legit. per h̄ nomē sortes. sortē cognitioni subijcio. Cū aut̄ postea subiūgo et ipse disputat. p̄ illud p̄nomē ipse. sortes refer. i. itez fert ad cognitionē. **Un** et illud p̄nomē ipse d̄: relatiuum. eo q̄ sicaliqd̄ referat.

Relat. ta. tu. d̄: a refero. fers. Et vt dicit **Isap.** Relatū. pe. p̄d. i. reportatū. vel ad aliqd̄ datū vel dictum.

Relegatio. onis. f. g. qd̄dā gen. dānatiōis cū aliqd̄ p̄ aliqd̄ cōmissio inf̄ dicebat̄ a p̄ia. et puatim videbat̄ recedere et sua nō amittebat. et spe. habebat reuertēdi. Et differt a deportatiōe. q̄: relegatio fit ad temp. et deportatio imp̄petuū. **In** relegat. ta. tū. sic damnatus.

Religio. onis ē vtus q̄ sup̄iori nature quaz diuinā vocāt cultū ceremoniāq̄ confert. et d̄: a religo. gas. eo q̄ nos religet ad dei seruitiū vel cultū. **Al** d̄: a relego. gas. q̄: religiosi relegūt et tractāt q̄ dei sunt. **Vel** d̄: a rigeo. ges. eo q̄ rigida sit. **In** religios. sa. sū. et cōpat. Et cōponit̄ irreligios. sa. su. i. nō religiosus. et silit̄ compat. Et vt dicit **Isap.** Religio ē appellata. q̄: p̄ eaz religemus vni deo aīas n̄ras ad cultū diuinum vinculo fūiēdi. Tria sunt aut̄ sic ait **Isid.** in. viij. etymo. que in religiōis cultu ad colendū deū in hoib. p̄quirunt. f. fides. spes. charitas. **In** fide quid credendū. **In** spe qd̄ sperandū. **In** charitate qd̄ amādū. Et assignat **Isap.** d̄: n̄am inf̄ religionē et sup̄stitionē dicēs. q̄ religio ē in x̄tute. sup̄stitione vō in vitio. i. in cultu illicito.

Religiosi sūt q̄ vitā regularē p̄fessi sūt. Et large dicunt̄ religiosi q̄ in p̄p̄is domib. religiose viuūt quib. nō sint p̄fessi. Unde tria s̄balia vitē regularis p̄fiteri debet religiosus. f. obedientiā. castitatis custodiā.

et p̄p̄ietatis abdicationē. vt. xij. q. f. nō dīcatis. xix. q. iij. q̄: ingrediētib. **Rec** in hīs dispensandū ē. vt in. c. cū ad monasteriū. de sta. monach. in fi. **Rec** p̄fessio ē solēnis p̄missio religionis. in q̄ p̄dicta tria concurrunt. Et religiosi sic et alij p̄lati physica et leges nō legāt neq̄ audiāt. Et si p̄tra fecerint ipso iure sūt ex cōicati. vt. c. nō magno et. c. sup̄ specula. ne. cle. vel mona.

Reliq̄. quiaz. dicūt̄ p̄tes residue. Itē reliquie dicūt̄ ossa et vestimēta scōz q̄ nob̄ relinquant̄ vt eozū merita recolētes. eos digne veneremur. et eoz vitā imitemur. Et h̄z p̄mā breuē fm̄ Donatū. vñ p̄ vnum. l. scribi d̄: licet aliqñ nēcitate metri addatur vñ. l. vt p̄ma pducāt. **Un** Virgil. in. f. enei. Troas reliq̄as danauuz atq̄ imitis Achilli. Et est ibi epenthesis.

Reliquū. q̄. ē qd̄ restat v̄l sup̄at fm̄ **Isap.** Relisus. sa. sū. pe. p̄d. i. retro. vel itez les. **Reluctās.** tant. i. p̄tra luctās. resistēs. repugnās. icert. hesitās. pēdēs. et d̄: a reluctor. **Rematopēia.** pe. f. g. i. vbi p̄firma (taris. tio. vt in x̄bis ficticijs q̄ sūt plata et inuenta p̄ rematopēiā. vt Tinnit. **In** rematopēius. pe. i. ad rematopēiā p̄tinēs. v̄l platū. vel fictū p̄ rematopēiā.

Remediū. d̄. n. g. medicīa q̄ p̄ lapsū succurrit. et d̄: a remedeor. der. **In** h̄ remediolū. li. dimi. i. puū remediū.

Remex. remigis. m. g. nauigator q̄ remum agit. et d̄: a remigo. gas. **Al** aut̄ d̄: remex q̄ remi actor. etymologia ē. Et format̄ ḡtūs a ntō. e. mutata i. i. et ablata. x. et addita ḡl **Un** d̄: **Isap.** istia. in. vi. **In** x. desinētia si a verbis sint in go desinētib. ablata. x. et addita ḡl. faciūt ḡtū vt grex. ḡl.

Remigiū. ḡl. act. vel officiū remigis. Qui dam tñ dicūt q̄ remigiū ē remoz collectio vñ d̄: in grecis. Est remex ducēs. ē remex duct. i. amne. **Al** vbi remoz collectio remi **Rhemis.** indecl. qd̄ ciuitas fran- (giū sit. cie. **In** h̄ et hec rhemēsis. et h̄ se. patriū.

Remissio. ē causē cōmissē ad cōmittētem facta missio. Itē qñq̄ significat idē qd̄ indulgētia fm̄ spe. Et sic sumit̄ in ti. de pe. et re.

Remissus. sa. sū. qd̄ retro mittit̄ v̄l qd̄ non ex toto intendit̄. s̄ parū lenit̄. **Un** et qd̄dam a duerbū d̄: remissiuuz. qd̄ designat remissionē alicui rei fm̄ **Isap.** **Isap.** x̄o dicit. Remissus. fessus. benign. simplex. indulgens. dimissus. dissolut. leuis negligens. tractabilis. p̄donat.

Remora. re. i. mora ipedimētū. **Un** Liui.

Quia non gressui meo remora facit.
Remoramē. inis. n. g. i. mora vel impedimen-
tum. 7 pprie gressuum. 7 dicitur a remoro. Et
pdu. ra. **Uñ** Quidi? meta. iij. Remora-
mina. q̄ ipsaz nocebāt.
Remultū. ti. n. g. funis quo nauis deligata
trahit vice remi. In remulto. tas. i. remul-
to nauē trahē. vñ nauē remlto ad lit? ducē.
Rem. mi. mas. ge. dicitur a remoueo. ues. eo q̄
remoueat 7 pcutiat fluct? In h remul? li.
dimi. Et remill? li. idē. Sz palmula est ex-
trema latitudo remi. a palma dicta. q̄ ma-
re impellit. Itē rem? cōponit biremis. et
est nauis que habet ordines duoz remoz
Et hic triremis. quadriremis. q̄nq̄remis
vel pentiremis. hexaremis. a pēte quod ē
q̄nq; 7 hex qd ē sex. 7 rem? .f. nauis q̄ ha-
bet tres vel q̄tuor vel q̄nq; vel sex ordines
remozū. Inueniūt aut oia hec adiectiue 7
mobiliē dēliata. f. h 7 hec biremis. 7 h me.
Ren. renis. m. ge. fm **Uarronē** dicitur a riū? qz
a renib? riui obsecni 7 cenosi hūor? deriuā-
tur. Nā venē 7 medullē tenuiē liqrē defu-
dant i renibus. qui liquoz rursus a renib?
calore venereo resolut? decurrit ad geni-
talia. Et a ren dicitur h rien rienis. idē q̄ ren vñ
porcell? . Vel rien dicitur qdā intestinū. 7 inf
pretat fluēs. 7 tūc deriuat a vbo grēco. f.
reo. quod est fluo.
Renale. lis. n. g. ē zona circa renes. 7 dicitur
a ren. Et h 7 hec renal? 7 h le. ad renes pti-
Renitēs. tentis. vide. s. in nitens. (nēs
Renūcul? li. dimi. i. pu? ren. Vel renūculi
dicuntur intestina qdā renib? adherētia 7 sūt
rotunda ad modum testiculozū. 7 sunt co-
mestibilia. **Uñ** grēci. Intestinozū ps ē re-
nūcul? . aut sunt Renes luxurie sedes. nec
non alimēta.
Renunciatio pprie est rei vel iuris sponta-
nea refutatio. Et pōt fieri p illū ad quē p-
tinet illud cui renūciat. alias generalit? re-
nunciatio pōt fieri p quēlibet de re sua vel
iure suo pprio. vt. vii. q. j. q̄ piculosū. L.
de pac. l. si q̄s in p̄scribēdo.
Repagulū. li. n. g. i. obex. qd ad ipedimētū
opponit. 7 dicitur a repādo. dis. eo q̄ claudat
7 pandat iter. vt sera. 7 cor. gu.
Repandus. da. dū. i. recurū. qd acutū est
cū illō retundit repādū ē fm **lbugl.** **Uñ** p̄p.
vo dic. Repandū. recurū. patū. repāsū.
Repēs. entis. nomē. i. subit? In repēte ad
uerbiū. **Uñ** Quidi? in libro fastoz. Bina
repens oculis obtulit ora meis. Et inde
repentin? . na. nū. subit? . improuisus.

Repertor. toris. i. autor. inuētor fm **Uñ** p̄p.
Repetitio ē color rhetoric? 7 fit ex eo q̄ ea-
dem dictio in p̄ncipio pluriū clausulaz re-
petit. vt Laudate dñm de cel? laudate eū i
Repetitio capis i iure p̄ reaccepti. (excels.
one in testō vel substitutiōe heredū vt duz
grif de repetitiōe emolūmēti. onerl. p̄ditio
nis. mōi. vñ alteri? q̄litat. 7 significat eodē
mō q̄ p̄babilē significari p̄cludit. vñ bīgrā
Testator heredē instituit. q̄ legata ab eo re-
liq̄t 7 vulgarit? ei substituit. ibi repetitō scā
censet a substituto. vt in. l. l. 3. ff. de le. j. 7 rō
sumit ex volūtate in substitutiōe.
Repetēd? da. dū. fm modernos. 7 fm an-
tiquos repetund? . da. dū. dicitur a repeto. tis.
Uñ repetundē darū. dicunt pecuniē repeti-
te. Si qdē mos erat romē. q̄ si q̄s deposuif
set pecuniā alicui. nec posset eā rebre. veni-
ebat ad p̄torē. p̄tor vo mādabat debitori.
7 p̄stituēs terminū quēdā p̄cipiebat vt in
fra terminū illū pecuniā p̄titeret 7 redde-
ret. 7 tūc poterāt dici petūde. darū. Si vo
debitor in t̄mino nō p̄titeret. iterū depōsi-
toz veniens ad p̄torē pecuniā repetebat. 7
tūc dicebant repetūde darū. Tūc vo de-
bitor clamāte p̄torē re? erat repetūdārum
Uñ Salusti? **Uñ** post paulo. Catilina pecu-
niarum repetūdāz re? . Itē p̄suetudo erat
antiq̄t? romē q̄ legat? reipublice accipet p
se 7 p suis victualia de cōi vbiq̄q̄ eēt sed
nō vltra q̄s deberet. Finito postea t̄mino
illius cū ali? legatus eadē deberet fungi le-
gatione. secū ducebat legatū p̄teriti anni.
7 licebat cuilibet infra quadragita dies q̄-
rimoniā facē de eo q̄ pecuniā vltra q̄s de-
beret accepisset. 7 pecuniā repetē supflue
acceptā. 7 t̄lis pecunia sic repetita diceba-
tur repetūde. darū. 7 tūc si ille nō posset se
excusare. re? erat repetūdāz 7 cogebat eas
Repofociliū. li. j. ē id qd tegit ignē (reddere
i nocte. vñ qd retro ponit. q̄si ciliū foci sup
qd a posteriori pte foci ligna ponit. quod
vulgo lar dicitur. 7 dicitur a repono 7 foc? 7 ciliū.
Replicatio fm **Spe.** e. ti. d. excep. s. multū
ē exceptionis factē exclusio. Et sic ē qdā
acceptio cōpetēs actori p̄tra exceptionem
rei. 7 istā sp̄ opponit actor. Et p̄tra replica-
tionē actoris dat duplicatio reo. Et iterū
p̄tra duplicationē rei dat actori triplicatō
7 sic in infinitū extēdere licet. insti. e. ti. i. p̄n.
Repressalia. ē p̄tās pigneradi p̄tra quēlibz
de terra debitoris data creditori p̄ iurijz
7 damnis. De his repressalijs dicitur de
iniur. 7 dam. da. c. 7 si pigneratiōes. li. vj.

vbi phibent extendi ptra psonas ecclesia-
sticas sibi pena excoicatiois vlti dicti. Un-
breuit reprersalie dicunt qn aliqs oriundo
de vna terra spoliat vltamificat ab alio
oriundo ab alia terra. vel etiā si debitū nō
soluerit ei. tūc em dat ptas isti spoliato q
ei satisfaciāt ptra quēlibet in frailla. vnde
est spoliator vel debitor.

Repmissio. ē pmissionis tā facte pfirmatio
et differt a pmissione. qz pmittēdo negoci-
um inchoam s3 repromittēdo ad impletū
psolidam. Et ē repromissio qsi iterata p-
missio. vt res magis sit in securo.

Reptil. lis. p. t. et h. le. d. 2 a repo. pis. et cor.
pe. Un in Auroza. **Reptile** subijci cū p-
stas ei famulatū. Et nota q reptilium que
dam genera sunt terrestria. quedā aq̄tica.
Dicunt em reptile qd se rapit hoc aut con-
tingit multiplici. Qdā em rapit se xtu-
te costarū. vt serpētes. qdā vi anulorum
vt aial anulofum. qdā vi oris. vt quidā
vermes. q ore frē affixō totū corp⁹ se tra-
hunt. qdā xō ē qd i vi pinnulaz q̄rūdaz
se mouet. vt piscis. et vniuersalit oīe aial
videf reptile dici cui⁹ corp⁹ a fra nō mul-
tū eleuat p istrumēta mor⁹. Et vt dicūt q-
dam reptilia pprie sūt aq̄z. **Reptētia** vō
terre. Ista tñ pprietat nō sp obfuaē.

Repudiū. dū. d. repulsio vel scriptū repul-
sionis qd sub testimonio testii pnti vel ab
senti mittit. et d. a re et podiū. qd ē baculus
sup quē innititur. Podiū etiāz dicūt vbi
cunq innititur. Vir aut ē podiū siue su-
stentamentū mulieris. In repudiū d. dis-
cidū. diuortii. vel repulsio mulieris a viro
vt cōponit a re. et pes. pedis. ide repudiū
qsi repediū. Cū em repudiat mulier. tunc
repedat. i. reuertit ad suos. Vel cōponit
a repello. lis. et edes. qd ē dom⁹. inderepu-
diū d. q̄i repellēdiū. i. repulsio ab eade.

Repulsus. sa. sū. i. retro pulsus. fugat⁹. eie-
ctus. et d. a repello. lis. Et hec repulsa. se.
i. repulsio iuria q repellit hoies ab hono

Reputatio fm ppla. ē cōpēsa (ris petitiōe.

Reques ē refrigeriū. sola (tio. vt. j. ff. d. solu.

Res rei. a reor reris. d. fm (tiū. pausa.

hugl. pproprie qdē res sunt q̄s sola exti-
mationē et intellectu cōprehēdim⁹. vt icor
porē. Alia xō appellat corporea. Und
dic p̄risti. Corpoy seu rerū. Res etiā d.
quēlibet. Est em res vnū de trāscēdētib⁹.

Nām q̄ttuor sunt trāscēdētia. Res. ens.
vnū. et aliqd. Et etiā fm leges res sunt q̄ in
nro iure p̄sistūt a recte habendo. Un dicūt

Isidorus i q̄nto etymo. vbi agit de rebus
Res sūt q̄ in nro iure p̄sistūt. Jura aut sūt
que a nob iure possidēt. nec aliena sūt. Di-
cta aut res a recte hēdo. Jus autē a iuste
possidēdo. Hoc. n. iuste possidēt qd bene.
Qd aut male possidēt alienū est. Male at
possidet. q male suis vñt vlt aliena p̄sumit
Possidet aut iuste q nō irritatur cupidita-
te. Qui aut cupiditate tenet possessus est
nō possessor. Verba sūt Isidori. Itē a res
d. h. et h. real. et h. le. In reali aduer. et hec
realitas. tat. Et cōponit res cū publica. et
d. res publica. gto hui⁹ reipublice. S3 p̄t
q̄ri. an sic sit ista cōpositio res publica pos-
sit fieri hec cōpositio mulier alba. Rñdēf
q ois cōpositio imutat. et cōmoditatē hēt
alioquin est inutil. et nō tenēda. Respubli-
ca ergo qz aliqd imutat. est vna cōpositio.
Nā qn res publica sūt due ptes. idē est res
publica. qd res notoria et manifesta. Cum
aut ē vna dictio cōposita idē ē res publica
qd cōe. Hec at mutatio nō ptingeret i mu-
lier alba. qz siue eēt vna dictō. siue due. sp
fieret suppositio p muliere alba. et sic nul-
la eēt vtilitas i tñ ppositiōe. vñ n ē faciēda
Res iudicata fm d. 30. e. ti. d. snia q finē cō-
trouersiaz pñū iatōe iudicis accipit. vt. ff.
e. ti. l. j. Vel ē qd pdenatiōe vel absolutio-
ne ptingit. Itē res iudicata ē a iudice et in-
iudicio eius qd deductū ē rōne p eū ad iu-
dicatio. vt dicta. l. j. cū ibi nōta. Nā ibi nō
taf q res iudicata n ē snia s3 id qd ē decisū
pnunciatiōe iudicis. Snia vō ē disposi-
tio vel pnunciatio iudicis legaliter decla-
rata. Ex quo sequit q interlocutoria non
pōt appellari res iudicata. qz nō capit finē
cōtrouersiarū. l3 qnq ex interlocutoria au-
sa diffinit. Nec snie arbitroy dicunt res
iudicate. quia nō imponūt finē. nā p soluti-
onē penē possunt resiliari.

Res cōes naturali iure dicūt qz vsus oib⁹
aialib⁹ ē cōis vt aer. aq̄ pfluens et mare. et
ei⁹ litora. fm d. 30. Et insti. de re. diui. s.
flumina aut. et ff. de aq̄. re. do. l. j.

Res publice dicunt q sunt omniū pploy et
hoim tñ. vt sunt flumina et port⁹. et q̄ sunt
dedicata vsib⁹ ppli. vt forū. stadiū.

Res sancte dicūt. q ab omni lesione muni-
te sunt. vt muri et portē ciuitatis. que ideo
sancte dicunt. qz pena sanguinis p̄stituta
est contra eos. seu aduersus eos q aliqd in
his delinquit violādo vel aliud cōmittē-
do vel tales res trāscēdēdo scalis admort
vel etiā aliqd in eoy lesionem. auferendo

Resina. ne. pe. pð. ð. lachryma sudore liq̃
ris exaltata lignoz. vt cerasi. lentisci. bal-
sami. ⁊ aliarū arborū virgultoz q̃ sudore
Resolutoriciniū. nū. i. ac? pectora. (pbanē
lis. s. firmaculū q̃ camisia sup pect? firmat
vel q̃ palliū restringit. ⁊ ð. a resolu. uis.
Uē istā q̃ crines discernūt. ⁊ tūc ð. a re-
soluo. ⁊ cinnus qd ē capill?. Uñ Mar-
cial. Resolutoricinioq̃ sūmaz istar. Qui-
dam tñ legunt p duab? dictiōib?. s. resolu-
to ⁊ ricinio. Et est ricinio idem quod dici-
mus esse resolutoricinio. quod quīs vez
sit. tñ p vna pte melius legit̃ resolutoric-

Retrogradus. da. dñ. i. retroiēs. vel retro-
gradiens. vt Lancer dicit retrogradus. Et
planeta est qñq; retrogradus. qñq; est p-
cessiuus quandoq; stationarius. Et mul-
viciōsus similiter quādoq; est retrograd⁹

qñq pcessur. qñq stationarius.

Reu. i. radix. Et cōponit cū barbarū vlpōtus. rōr reubarbarū. siue h̄ reuponticū. illud qd̄ ē trās danubiū in solo barbaro. et h̄ circa pontū colligit si c dictuz. qñ radix barbara. vel qñ radix pontica.

Reuerēs. entl. ois ge. i. valde verēs. vlpōnorans. rōr a reuereor. rerl. Et pōt eē nomen vel p̄icipiū. In h̄c reuerētia. tie. rē bonor q̄ cū pauore exhibet.

Reuma. matis. n. g. i. tēpestuosa maris iundatio. vel ille feruor aque q̄ sit ex remoz agitatiōe. Reuma etiā ē eruptio vlpferuor humorū. qd̄ ducit vel a capite vel ab alio mēbro. In h̄ reumatisma. matis. i. fluxus abundantis aque. vel humoris.

Reuolutilis. p. t. r. h̄ le. pe. cor. r. h̄ r̄ hec reuolubilis. r. h̄ le. in eodē sensu. a reuoluo. uis. Un̄ Aug. de ciui. dei. Quidā reuolutilis ortus eiusdē circūitib⁹ inserite.

Reus. rea. reū. rōr a re q̄ petif q̄ quis sceleris cōsciū nō sit. reus tñ rōr q̄diu ius i iudicio p re aliq̄ petif. Et reus fideiussor rōr a re dē q̄ obnoxius. In h̄ reat. Itē reus maiestatis p̄us dicit q̄ aduersus rēpublīcam aliqd̄ egisset. Et q̄cunq̄ hostib⁹ p̄sensisset. dictus ē reus maiestatis. q̄ mar⁹ est ledere patriā. q̄ ciuē vnū. p̄postea etiā ille q̄ aduersus maiestātē p̄ncipis egisse videt vel qui leges reipublice detulerat. vel vti les abrogauerat. fm̄ p̄dā.

Rex regis dicit. eo q̄ regere debeat rē ppli r̄ salutē. In̄ regē r̄ tyrannū p̄ nulla erat differētia. nūc in vsu accidit reges vocare modestos r̄ temperatos. Tyrannos vō impios. Et rex. a recte regēdo rōr. Nō aut̄ regit q̄ nō corrigit. Recte igif̄ faciēdo regis nomē tenet. peccando amittit. Et p̄du. re. h̄ rego. gis. cor. cam. Un̄. Si bñ regna regis. es dignus noīe regis.

R ante h

Rhann⁹. ni. gen⁹ ē spinarū. vt dicūt. spina alba. vel ram⁹ ei⁹. p̄dā. etiā dicit. Rhannus ē spina alba. vel lignū spinosuz. Rhānus genus spinarū densissimū. q̄ in herba ē mollis r̄ pulcra. ibi sunt tñ spine postea. Un̄ in p̄s. p̄dā. q̄ intelligeret spine v̄re

Rhea. ppriū nomē m̄ris. Rho. (rhānū rē muli r̄ rhemi. q̄ r̄ glia rōr. Vel rhea rōr dea terre q̄ r̄ ops vel ceres rōr. Vel fm̄ aliq̄s fuit v̄r saturni.

Rheda. de. gen⁹ ē vehiculū ad eundū et redeundū habilis. r̄ est quattuor rotaz.

Rheno. nonis. vestis ē de pellib⁹. Sūt enī rhenones fm̄ Isidorū. velamina hūeroz r̄ pectoris de pellib⁹ villosis vsq̄ ad vmbilicū. r̄ non rōr a renib⁹. h̄ a rhenogermanie fluuiū vbi his maxime vtunt.

Rhenones etiā vulgo dicunt repti. q̄ longitudine villoz qñ reptant.

Rhenus. ni. ē qdā fluui⁹ diuidēs germaniam r̄ galliam.

Rhesis interpretat locutio. In h̄c rhetorica cē. qñ a copia locutionis dicta. Vel rhetorēsis rōr copia dicēdi. vel loquēdi a rhesis. In rhetorica ars illa. In rhetor. toris r̄ rhetoric⁹. ca. cū. de arte illa tractās. vel ad illā artē ptinēs. Et hec rhetorica. cē. et plālī rhetoricā. cor. r̄ rhetorici. coruz. liber in q̄ doceat ars illa. Et cor. pe. gti. rhetor. toris. Un̄ Iuuenalis. Cedūt grāmāti ci vincunt rhetores oēs.

Rhinoceros. cerotl. idē aīal. qd̄ r̄ egoceros fm̄ q̄sdā. vlp̄ alio aīali. r̄ rōr a rhinos qd̄ ē naris. r̄ ceros qd̄ ē cornu. Bñ q̄ rhinoceros p virili mēbro. eo q̄ rigeat. vel q̄ sit vnicorne instar rhinoceronis. Un̄ Iuuenalis. Et magno cū rhinoceronte lauari. p̄dictū etiā aīal rōr monoceros. i. vnicor nis. eo q̄ vnū cornu in media fronte habeat. Et nota q̄ inuenit h̄ rhinoceros. r̄ tūc facit gtiūs rhinocerotl. inēposita. ti. pe. p. vt sacerdos. dotis. r̄ actūs singularis definit in em. vel in a. vt rhinocerotem. vel ta. Itē inuenit rhinoceron. r̄ tūc facit genitiuus rontl. r̄ format gtiūs a ntō. addita tis r̄ actūs definit in em. vel in a. vt rhinoceronē vel ta. p̄dā. etiā dicit h̄ rhinocerus. ri. pe. cor. r̄ tūc ē ntūs latin⁹. Itē Gregorius exponēs illud Job. xxxix. Nunqd̄ vollet rhinoceros seruire tibi. ita dicit Rhinoceros indomit⁹ oīo naturē ē. ita vt si qñ captus fuerit. teneri nullaten⁹ possit. Impatiens quippe vt ferē ilico morit. Et vero nomē in latina lingua interpretatū. sonat in nare cornu. Et qd̄ aliud in nare. nisi fatuitas. quid i cornu nisi elatio designat. Rhinoceros iste q̄ etiā monoceros grecis exemplarib⁹ noīat. tantē fortitudinis rōr. vt nulla venantiū vtute capiat. Sicut hi asserunt qui in describendis naturis aīaliū laboriosa iuestigatiōe sudauerūt vgo ei puella pponit. q̄ veniēti sinum apit i q̄ ille oī ferocitate postposita caput deponit. Sic q̄ ab eis a q̄b⁹ capi q̄rif. soporat velut inermis inuenit. Buxei coloris quoq̄ eē describit. q̄ etiam cū elephantis qñ certamē

agredif. eo cornu qđ in nare singulari ge
stat. ventrē aduersantiū ferire p̄hibet. vt
cum ea que meliora sunt vulnerat ipugnā
tem se facile sternat. hęc Greg^o. Solin^o au
tem dicit. Rhinoceros ē monstrū qđdam
rugitu horrido. corpore equino. capite cer
uino. ex ei⁹ fronte media cornu p̄tenditur
splendore mirifico. ad magnitudinē quat
tuor pedū. ita acutū. vt quicqđ impetierit
facili ictu p̄fozet. nature indomite qui si ca
ptus teneat. cito morit^r.

Rhinos interpretat^r auris vel naris.

Rhod^o. insula ē q̄ añ ophicus dicebat^r. Et
cor. p̄mā.

Rhodij dicti sunt qđā q̄ venerūt iuxta rho
donuz. et edificauerūt qđā oppidū quod
rhodum vocauerūt.

Rhodanus. dani. qđaz fluui⁹ gallie. et a
rhodanizo. sas. qđ latine dicitur torqueo. quia
torquet lapides. et arbores euellit impetu
suo. et cor. da.

Rhoma. me. dicitur a Rhem⁹. qz ille fuit p̄mus
fundator illius ciuitatis. Et non dicitur a rho
mulus. Tūc em̄ deberet dici rhomula. le.
et nō rhoma. In rhomanus. na. nū. Et vt
dicit p̄ristian⁹. Sunt quedā gentilia silez
possessius habētia formā. vt rhoman⁹ ci
uis. et rhomanus ager.

Romphea grece. latine dicitur gladi⁹. Naz vbi
Sen. iij. dicit. Gladi⁹ flāme⁹ et x̄fatilis i gre
co rompheia habet^r. Itē rompheia ē gladi⁹
ex vtraqz pte acut⁹ quē vulgo spatā dicūt
Ipe ē et framea. fm p̄p̄.

Rhomulus. li. fuit frater rhemi. In rhomu
leus. lea. leū. Et rhomulides. de. fili⁹ v̄l ne
pos rhomuli. Rhomolide etiā dicūt rho
mani qui fuerūt de p̄genie illi⁹. Inde hęc
rhomulis rhomulidis. i. filia vel neptis il
lius vel rhomana.

R ante J

Riciniū. nū idē ē qđ resolutoriciniū. fz lhu
gui. p̄p̄. dic. Riciniū ē matronale operi
mentū. latine dictū qđ dimidia ei⁹ ps retro
abijcit qđ vulgo mauortē dicūt.

Riciniū. ac⁹ siue spinula. qđ virginei crines
discriminant^r.

Ricin⁹. ni. vermis canin⁹. et dicitur a rhinos qđ
est auris. et cynos qđ ē canis. eo qđ inhet
auribus canū.

Rictus. ctus. i. ferarū oris aptio. et dicitur a rin
go. gis. Vel qđ dicitur risus in hōie. dicitur rict⁹ in
Ridicul⁹. la. lū. dicitur qđ pōt h̄ri derisio (bestia.
vel qđ aliū deridet. vel qđ in reb⁹ turpib⁹ ri

det. et dicitur a rideo. des. Et h̄ridiculū. li. i. de
risio. In ridiculosus. sa. sū. et h̄ et hēc ridi
Rien. rienis. vide s̄ in ren. (cularis. et h̄ re.
Rigid⁹. da. dū. i. dur⁹ resistēs. validus. se
uerus. immobilis. et dicitur a rigeo. ges. In hēc
rigiditas. tatis.

Riguus. gua. guū. i. madidus. vel fertilis.
vel secundus. et dicitur a rigo. gas.

Rigor. goris. m. g. i. durities. rigiditas.

Rima. me. i. fissura In hēc rimula. le. et hēc
rimella. le. ambo. dūmi. i. pua rima. Et ri
mosus. sa. sū. i. rimis plen⁹.

Rinatrix. triciis. ē serpens aquā veneno infi
ciens. De qđ Lucanus. Rinatrix violator
aque. Legit ibi et natrix violator. vt. s̄. di
ctū ē. in natrix. p̄p̄. v̄o dic. Rinatrix ser
pens aquā veneno inficiēs. in q̄cūqz enim
fonte fuerit. suū ibi imiscet venenū.

Ripa. pe. loc⁹ p̄rim⁹ fluminib⁹. a rapiēdo
dicta. qz ab aqua q̄tidie dissoluit^r. Nam ri
pe p̄p̄ie sūt fluuior⁹. sicut litora maris. In
hēc ripula. le. dūmi. i. pua ripa. Et ripatus
ta. tū. i. ripā h̄ns. Et h̄ ripatū. ti. tributum
qđ accipit in ripis. Et ripatim. i. p̄ ripas.
vel de ripa in ripā. et designat locū riparū
sicut ostiatim ostior⁹. Et pdu. p̄mam ripa
Vñ Lucanus i. iij. Qd enō lectet p̄iur ob
liuo ripe. Ripa etiā dicitur p̄u⁹ fluui⁹ veniens
Riphe. interpretat^r imper⁹. Inde (a magno.
riphe⁹. p̄hea. p̄heū. i. ipetuosus. Vñ qđaz
montes dicti sūt riphei. ab ipetu grādinū
Riscus. sci. m. g. i. fissura vel fe (et ventosū.
nestra patens in pariete. Vñ Terēn⁹. In
risco vel odiosa sita ē. fm lhu gl. p̄p̄. v̄o
dicit. Riscus fenestra parietis. vas ex iun
cis et viminibus.

Rythmus. mi. pe. cor. dicitur p̄sa p̄sonātiās re
tinēs in fine clausulaz. et dicitur a rythmos gre
ce. qđ dicitur nūer⁹ latine. qz p̄stat ex certo nu
mero syllabarum.

Ritus. tus. tui. i. p̄suetudo a morib⁹ tracta
et p̄tinet ad iusticiā. et dicitur a rar⁹. ta. tū. qđ ē
firm⁹. vñ rit⁹ dicitur qđ q̄ rata sūt et firma
ritui dñt tradi. Vñ rit⁹ dicitur qđ rect⁹ a rego. gif
ex q̄equū. piū et sanctū p̄spicim⁹. Et ē rit⁹ i
re. mos in fmone. Vel ritus est mos vetu
stior et firmior fm lhu gl. Et dicit p̄ristia.
A ritu etiāz rite p̄recte dicitur. qz nihil tradit^r
ritibus nisi qđ rectū credit^r eē. p̄p̄. v̄o
dicit. Rite recte. iuxta morē. legitime p̄be
Ritus mos institutū. sequela. exemplū. et
producit ri.

Riualis. p̄. t. et hocle. ad riuum p̄tinēs. vel
cū alio potās eūdē riuū. et dicitur a riuus. Vñ

et p[er] similitudinē riuales dicunt illi q[ui] eandem habent amicā cōem. q[ui] q[ui] de vno riuo. i. d[icitur] vno amore bibūt. Et p[er] cōpositionē. h[oc] cor- riuale. et hoc le. in eodem sensu. et p[er]ducit hanc syllabā va.

Riu[us]. riu[us]. d[icitur] a ruo. ruis. eo q[uod] cito ruat. v[el] d[icitur] a rigo. gas. q[ui] ducit ad irrigandū terrā Et sic dicitur J[ulius] etymo. xiiij. Riuus. fons torrens fluui[us] et amnis ita distinguunt. Ri- uus subito fit. et celeriter decurrit et deficit Fons v[er]o ē caput et decursus aque q[ui] natu- raliter manat. Torrens autē ē et repetitis im- b[ri]bus fact[us]. magnū impetū h[ab]et. s[ed] adue- niente estate. calore solis torrescit. v[er]o et no- men habuit. Fluui[us] ē pennis aquarum de- cursus. Flumē ē aqua decurrens. Amnis ē fluui[us] nemoze ac frondib[us] redimit[ur]. Itē a riu[us] d[icitur] riuul[us]. li. dimi. i. puus riu[us]. Et riuo- sus. fa. sū. Et p[ro]d. ri. An. Virgili[us] Claudi- te iā riuos pueri sat prata biberūt. Itē ali[us] Riu[us] messis agro melle pbat[ur] ager.

Rixa. rē. sic dicitur p[ro]p[ri]a. d[icitur] lis q[ui] in mltos cō- mittit. et iuria p[ro]stat. et d[icitur] a ringo. gis. In rixula. le. dimi. i. pua rixa. Et rixosus. fa. sum. et rixuosus. fa. sū. i. rixa plen[us] et vtrū- q[ue] comp[er]at. In rixose v[el] rixuose aduerbi. Et rixositas. vel rixuositas. tatis.

R ante D

Roboam. interpretat[ur] latitudo ppli. Et hoc p[er] antifrasi[m]. q[ui] decē tribub[us] ab eo sepatis due t[ri]m trib[us] ei relictę fuerant.

Robur. bor[is]. m. g. i. fortitudo valitudo cō- stātia. firmitas. Itē robur generalit[er] d[icitur] ex o[mn]i materia q[ui]cqd[am] ē firmissimū. In etia[us] q[ui]d- dam genus arborū d[icitur] robur. q[ui] valde fir- mū ē. Et etia[us] q[ui]libet arbor vel lignum d[icitur] ro- bur. In robust[us]. sta. stū. i. for[is] valid[us] et fir- mus.

Roda. de. grece. latine d[icitur] rosa. (mus. Rodomellū. li. n. g. d[icitur] vinū vel cōfectio ex luco rose et melle. et d[icitur] a roda greco. q[ui] d[icitur] rosa. et mel. lis.

Rogatiuncula. le. dimi. i. pua rogatio.

Roga. ge. se. i. elemosyna.

Ragus. gi. m. g. i. ignis p[er] mortuo accēsus. et d[icitur] a rogo. gas. Itē rog[us] p[ro]p[ri]e est cōposi- tio lignorū. p[ro]pyra. q[ui] corpus cōpositū est et ardet. Fun[us] mortui apparat[us]. Bustum corpus cōcrematū. Sepulcrū vbi ossa cō- dunt[ur]. Tumulus p[ro]gestio terre i regione scā q[ui] et sine ossib[us] p[otes]se. Adonumētuz v[er]o ē cuiuslibet rei memoria que monet mentez Ros. rois. d[icitur] a ratus. eo q[uod] sit rat[us] et nō sp[er]i- sus vt pluuia. Et d[icitur] a roso[us] dicūt greci. et ide

nos dicim[us]. ros. ro[is]. Alros d[icitur] a ruo. ruis q[ui] ab aere ruit ad terrā. In roscid[us]. da. dū. i. roze plen[us]. Et hinc roscidul[us]. la. lū. dimi. Rosa. se. ē gen[us] floris. et d[icitur] a roda greco. q[ui] apud nos rosa d[icitur]. Alrosa d[icitur] a rubeo. bes. eo q[uod] ei[us] color rubeat. In hec rosula. le. et hec rosella. le. ambo dimi. Et h[oc] rosariū. rij collectio rosarū. v[el] locus vbi rose reponū- tur vel abundāt. Itē a rosa d[icitur] hoc rosetuz ti. locus vbi rose crescunt. Et rosace[us]. cea. ceū. et rose[us]. sea. seū. In roseol[us]. la. lū. Ro- se[us] d[icitur] a colore. Rosace[us] ex materia. Rose- um rubor facit. Rosaceū ex materia. Et ita color roseus erit. Rosacea corona.

Rosata. te. q[ui]dā vestis. quā greci phniceā vocant. nos coccinū.

Rosella. le. dimi. i. pua rosa.

Rosori[us]. ria. riū. i. corosori[us]. vel rephēso- us. et d[icitur] a roso[us]. ozis. Et h[oc] rosoriū. rij. loc[us] vbi aliqd[am] rodit[ur].

Rostrū. stri. n. g. d[icitur] os auis. Et grā similitudi- nis d[icitur] nauis. Et rostrum d[icitur] etia[us] for[is]. vbi tractabāt causę rome. q[ui] deuict[us] Antonio et Cleopatra. August[us] de rostris nauis il- lozū fecit fieri sedes in foro caularū. In h[oc] rostellū. li. dimi. Et cōponit[ur]. h[oc] prostrū. i. rostrū. q[ui] in anteriori pte ē. Itē a rostrum d[icitur] rostrat[us]. ta. tū. i. rostro armat[us].

Rota. te. d[icitur] a ruo. ruis. eo q[uod] ruat. In h[oc] hec rotula. le. dimi. Et h[oc] hec rotella. le. aliqd[am] di. Et h[oc] rotul[us]. li. Et hec rotula. le. d[icitur] illud ro- tundū de charta aliqd[am]. Itē a rota. d[icitur] roto. tas. In h[oc] rotabulū. li. i. furca. v[el] illud lignū cū q[ui] ignis mouet in fornace grā coquendi et d[icitur] sic. q[ui] rotat et p[ro]uit ignē furni grā co- quēdi. vel stercora grā purgandi.

R ante B

Ruber. bra. brū. i. rube[us]. In rubercul[us]. la. lū. et rubell[us]. la. lū. ambo dimi. i. aliquātu- lum rubeus. Et h[oc] rubellū. li. substātiuum genus ruberrimi vini.

Rubeta. te. i. rana in rubis manēs. et dicit[ur] a rubus. An Juuenalis. Porrectura viro miscet sitiēte rubeta. S[ed] h[oc] rubetū. ti. d[icitur] lo- cus vbi rubi crescunt.

Rubia. bie. f. g. q[ui]dam herba. et d[icitur] a rubeo. bes. eo q[uod] radix ei[us] sit rubea. v[er]o et colorare lanas phibet. In rubiatus. ta. tū. i. rubia Rubicūd[us]. da. dū. i. filis rubēti v[el] tinctus rube[us]. In rubicundulus. la. lū. i. aliquātu- lum rubeus.

Rubigo. ginis. f. g. est vitū ferri et segetuz et d[icitur] a rodo. dis. q[ui]si rodigo eo q[uod] rodatur vel

a rubeo. bes. qz facit aliqd rubere. In rubigie. nea. neu. i. de rubigine exns. Et rubiginosus. fa. su. i. rubigine plen.
Rubiliana. ne. f. g. dz vitis vel vua. dicta a rubeo. bes. qz ei materia rubet.
Rubos ideclinabile. qdā oppidū. ex abū dantia ruborū dictū. In rube. bea. beuz. nomē patriū. pma. pducta.
Rube. bea. beū. etiā pōt deriuari a rubeo. bes. 7 idē ē qd rubicund.
Rubrica. ce. f. g. regla vel filū rubro tinctuz q aliqd dirigit. 7 dz a ruber. bra. brum. Et rubrica. ce. ipa tinctio. vel terra illa rubra. vel qd sit de illa tinctura. An pperit. No cec acin oculo rubrica dirigit vno.
Rubrica etiā dz qdā color rube. An pperit. Etymol. xix. Rubrica vocata. eo q sit rubra 7 sanguineo prima. hec locis plimis gignit. sed optima ponto. vñ 7 pontica dicitur.
Rubus. bi. m. g. ē gen⁹ ligni spinosi de q dicitur pperit. etymo. xvij. Rubus latini appellant eo q fructus vel virgula eius rubeat. Hec arbor a grecis mor⁹ dz. In h rubetū. ti. loc⁹ vbi crescit rub. An dicitur Quidi. f. meta. de pmitiuis hoib⁹. Contentiqz cibus nullo cogēte creatis. Arbores fer⁹ mōtaneqz fraga legebat. Cornaqz 7 in duris herentia mora rubetis.
Ruce. cea. ceū. i. sordid⁹. 7 dz a rus.
Ructa. cte. ē eminēs ps gutturis vide infra i rumē. In ruct⁹ ct. ctui. ē cū sapor cibi ad rumē reducitur. In ructim aduer. 7 ructati 7 ructant. Et ructuosus. fa. su. i. plen⁹ ructib⁹. In hec ructuositas. tatis.
Rudens. dētis. 7 dz chorda rudis. An dicitur pperit. etymo. xix. Rudēs sunt funes qb⁹ velū fursū trahit. 7 dicitur sic ex nimio stridore quē faciūt. An. ij. ppetri. ij. dz. Sz rudentibus inferni detractos in tartarū tradidit cruciandos.
Ruditus. tus. tui. clamor asini. vñ alterius aialis. 7 dz a rudio. dis.
Rudis. dis. p. t. 7 h de. i. nou⁹ indoct⁹. vel nouit instruct⁹. q qñ adhuc rudit 7 dz a rudio. dis. In rudis aduer. Et hec ruditas. tatis. i. nouitas. vñ noua istructio. vñ idiotatio. insipientia. Inuenit etiā rudis. dis. i. virga ptois. q serui tacti efficiebant liberi. Vel rudis erat q dabat emeritis i signū sue emeritionis. Et sepe ponit p libertate. An grecism⁹. Virga rudis. rudis est incuri 7 sine laude. Et rudis qñqz ē nouū. qd sepe reptū est.

Rudimētū. ti. i. nouū initiū. noua istructio 7 dz a rudo. dis.
Rudista. ste. p. g. q vel q rudera de humo eijcit.
Rudus. rudi. dz a rus. Et rudi dicunt lapides pruni. 7 rotundi. 7 calce admixti q in paupietis faciēdis supfundunt 7 dicuntur sic a rure qz in fra ponunt. 7 dicitur sic a duritia. vt deriuatio sumat ab vltima lra rudi qz duri qz duri sūt. In h ruder vel rud⁹ hui⁹ ruder. sterco⁹ brutoz aialiu. 7 cor. pe. gti. Rudi etiā duri sunt 7 rotundi 7 inde dicuntur rudera stercoza brutoz aialiu. Rudera illa pprie que ita facta sūt vt rudi. vt stercoza caprarū. asinozū. ouiu. Rud⁹ vel ruder etiā dz oē illud qd eijcit 7 extrahit de fra effossa. An Beda in expositioe sup pabolas. Qui thesauros effodit eijcit rudus terrestrē. Et etiā ruine maceriarū vel ipse macerie rudera dicunt. An pperit. Rudentius in libro hymnozū. Aluz qd satis effossa gignit rudera.
Rufus. fa. su. i. rube⁹. 7 dz a rubeo. In rufatus. ta. tū. i. sanguine cruētar⁹. Et cōponit cū sub. 7 dz surrufus. fa. su. Et p. ru. An in Aurora. De vitula rufa vicia grata deo. Et scribit p vnū. f.
Ruga. ge. f. g. collectio vel plicatio cuiuslibet rei i vnū. In rugula. le. dimi. i. pua ruga. Et rugat⁹. ta. tū. i. contract⁹ rugis collect⁹. Et rugosus. fa. su. i. plen⁹ rugis.
Rugit⁹. tus. tui. pe. pdu. i. clamor leonis. 7 dz a rugio. gis.
Ruina. ne. i. interit⁹. casus. incēdiū. 7 dz a ruo. ruis. In ruinos⁹. fa. su. i. ruina plen⁹.
Ruma. me. ē eminēs ps gutturis. vide infra i rumen. Itē ruma. i. māma vel papilla q ruminat a puero. vide i rumes.
Rumē. inis. 7 hec ruma. me. dz eminēs ps gutturis prima gurgulioni. q cib⁹ 7 pot⁹ denorat. 7 vbi sapor cibi discernit. Eadē dz frumē 7 ructa. Sz frumē vel ructa i homine. Ruma vel rumē i bestijs. An ruminare dicunt aialia. 7 ructare hoies. 7 dicitur sic a ruo. ruis. qz inde cib⁹ ruit 7 demittitur i stomachum.
Rumes. mis. vel ruma. me. i. māma. vñ papilla q ruminat a puero. In hec ruminat lis. i. hic qz sub ipa Rhemū 7 Rhomulu lupā aluit. vñ qz sepe ruminat ppē fructū
Rumigerul⁹. la. lū. pe. cor. i. gerēs rumores
Rumor. moris. i. murmur vel qd vulgo dz nouū. 7 dz a ruo. ruis. eo q celeriter ruat
In h rumorul⁹. li. 7 rumurcul⁹. li. ābo di.

Runcina ponit p quadā dea. Itē runcina
ne. ē qdā artificū lignarij gracile ⁊ recur
uum. q̄ cauant tabulę dom⁹. vt vna alteri
nectat. De q̄ Esa. xliij. Artifex lignari⁹
extēdit normā. formauit illd i runcina. Et
vt qdā dicūt. pdu. pe. q̄ fm eos deriuat
a runco. cas. q̄ runcina aufert ⁊ auellit in
teriora ligni cauando ipm. Vel d̄ runcina
a runcone q̄ curua ē ad modum runcinis.
Uñ Alexander nequā dicit. Runcina run
colector generare memeto. Itē ali⁹ Utilis
ē runcina fabro. sed runcina nulli. quia ni
hil sūt fm istos dū penl. corripit. Itē ali⁹
dicit. Runco runcinā parit vt medeor me
dicinā. Alij dicūt q̄ runcina cor penl. pin
strumēto fabrilī. ⁊ ē pmitiuū. Uñ quidaz.
Nil runcina fabro pfert sz runcina multū.
Itē vt diē Aug⁹ in. iij. libro de ciuit. dei.
Runcinā dixerunt antiq̄ deā illā q̄ pfidet se
getib⁹ cū runcant. i. a fra auferunt. Nam
runco. cas. d̄ herbas a fra euellere. Et p
ducit pe. sine opinione. Itē inuenit runci
na p quodā aiali.
Runco. conis. q̄ herbas euellit. vel instru
mentū q̄ herbe euellunt ⁊ vepres secant.
Rupes. pis. se. g. i. rupta ps montis. ⁊ d̄ a
rūpo. pis. eo q̄ ibi sit rupta. vel p ptrariū
q̄ nō facile rūpit. ⁊ pdu. ru.
Ruricola. le. cor. ge. no. cor. i. colēs rus.
Rurigena. ne. cor. ge. in rure vel in villa
natus.
Rus. rur. i. villa. fra. ager. ⁊ d̄ a ruo. ru
is. Sz rura pprie inculti agri. ⁊ de pa
scua q̄si rus. Alger no q̄ colit. In hoc ru
sculū. li. i. pui rus.
Rusc⁹. ci. m. g. qdā gen⁹ spinosū frutic. et
d̄ a rus. In ruscul⁹. li. diui. Et hic ruscu⁹
vel rusculū. d̄ qd colligif ⁊ pgregat imū
dum in terra. vel ad dandū pullis. vl igni
In ruscosus. sa. sū. i. spinosus. imund⁹. ru
sco plenus.
Rustic⁹. ci. m. g. ⁊ hec rustica. ce. ⁊ rusticus
ca. cū. adiectiue. pōt dici a rure. s. oparius
q̄ in rure morat ⁊ colit rus. Itē aut dici
tur rustic⁹. q̄si ruris custos vel rus colens
etymo. ē. Vel rustic⁹ d̄ inordinat⁹ ⁊ defor
mis in morib⁹. Et fm h compať rusticioz.
simus. In rustice aduer. Et hec rusticitas
tatis. ⁊ hec rusticatio. onis. Sz rusticitas
est morū. Rusticatio no opis. Uñ rustica
tio d̄ op⁹ vl opa rustici. vt cultura frę. q̄si
rustici actio. ⁊ est etymo. And Ecc. viij.
No oderis laboriosa opa. ⁊ rusticationez
ab altissimo creatā. i. hoi imposita in penā

pmi peccati. Itē a rustic⁹ d̄ rustican⁹. na.
nū. i. rusticus vel rusticanus. pater famili
as. Uñ in grecisino d̄ Rustic⁹ a rure qm
rus ē sibi cure. Villic⁹ a villa q̄ res dispo
nit in illa.
Ruta. te. ē herba qdā dicta sic. eo q̄ sit fer
uentissima hāc venenis repugnare muste
le docēt. q̄ dū cū serpēte dimicauerint cibo
ei⁹ armant. vt dicit Isidor⁹ ety. xij. in fine
Et ē calida ⁊ sicca in t̄rio gradu. Uñ Aba
cer dicit A medicis rute vis calida d̄ esse.
Siccaq̄ fertur in his gradus ille tertius
esse.
Rutellus. mas. ge. i. fornicator.
Ruten⁹. ni. qdā ppl̄s. vt dicūt flādrenses.
⁊ d̄ a rubeo colore. ⁊ pdu. ru.
Ruth. interptat festinās Allicigena enim
erat. s. ex pplō gentili. q̄ relicta patria fe
stinauit trāsire i terrā isrl. dicēs socruī suę.
quocūq̄ perrexeris pgam.
Rutilus. la. lū. i. splendid⁹. vl crisp⁹ vl tre
Rutuli. dicti sūt qdā ppli apulie a ru (mul
tilo colore. In hec rutilia. lie. terra eozū vl
rutilia a Rutilo rege. In rutil⁹. la. lū. gen
tile. ⁊ cor. ti.
Rutrū. tri. fossoriū. vl antrū vñ arenę mo
uent vbi sal efficit.

S ante A

Saba. sic dicit glo. Esa. xliij. ciui
tas est in finib⁹ ethiope sita. Sed
fm p̄p̄. saba ē arabia regio. in
qua nūc sabeī habitant dicta a fi
lio Chus. q̄ nuncupat⁹ ē saba. Alij dicunt
q̄ saba est fluuius a quo tota regio nuncu
patur.
Sabanū. ni. pe. cor. grecū ē idē qd mapa vl
facitergiū.
Sabaoth. vñ ē de decē noib⁹ q̄b⁹ de⁹ noia
tur apud hebreos. ⁊ interptat exercituū
siue virtutū. Et nota q̄ decē sunt noia dei
apud hebreos. Primū ē El. qd alij. deum
alij etymologiā eius ponētes Ischyros. i.
fortem interpretati sunt. Scdm ē Eloī. Ter
tiū Eloē. qd vtrūq̄ in latino de⁹ d̄. Est at
nomē latinū ex gręca appellatione transla
tum. Nam deus gręce theophobos d̄. i.
timor colentib⁹ eū. Quartū nomē d̄. Sa
baoth qd puerit in latinū. exercituū siue
virtutum. Quintū ē Elion. qd interptat i
latinū excelsus dñs. Sextū nomē ē Eleie.
i. q̄ ē. de⁹ em sol⁹ etern⁹ ē. i. q̄ exordiū nō
habet. essentię vere nomē tenet. in cōpati
one em eius qui vere ē. quia incōmutabil